

ВІДГУК

офіційного опонента

доктора педагогічних наук, професора, завідувача відділу освітніх вимірювань Державної установи «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти»

Ковальчука Василя Івановича

на дисертаційну роботу **Карпюк Дарини Романівни**

на тему: **«Формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці»**, представлену на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки галузі знань 01 Освіта/Педагогіка

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах цифрової трансформації всіх сфер суспільного життя професійна діяльність у галузі інформаційної, бібліотечної та архівної справи зазнає суттєвих змін. Зростає обсяг цифрових інформаційних ресурсів, трансформуються підходи до організації, зберігання й використання даних, розширюються функціональні обов'язки фахівців. Це вимагає від майбутніх бакалаврів не лише глибоких знань у сфері інформаційної, бібліотечної та архівної справи, а й здатності ефективно діяти в умовах цифрового середовища.

У цьому контексті актуалізується потреба у переосмисленні змісту професійної підготовки здобувачів освіти, що, своєю чергою, зумовлено змінами в структурі ринку праці. Роботодавці висувують нові вимоги до фахівців, зокрема щодо володіння цифровими інструментами, уміння працювати з електронними інформаційними ресурсами, управляти цифровими даними, забезпечувати їх захист, а також використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності. У зв'язку з цим формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи є пріоритетним завданням фахової підготовки.

Таким чином, дослідження є своєчасним, актуальним і відповідає сучасним викликам цифровізації освіти та професійної діяльності в галузі. Воно враховує потреби оновлення змісту освітніх програм і спрямоване на підвищення якості професійної підготовки здобувачів освіти відповідно до вимог ринку праці та тенденцій цифрової трансформації суспільства.

Зв'язок роботи з науковими програмами, темами, планами

Дослідження виконано відповідно до тематичного плану УДУ імені Михайла Драгоманова та відображає наукові розвідки у межах зведеного плану науково-дослідних робіт сфери освіти, науки та інноватики

Достовірність і наукова новизна одержаних результатів

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертантка уперше:

- розробила, обґрунтувала та експериментально перевірила ефективність впровадження у фахову підготовку майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи структурно-логічної моделі формування їх цифрової компетентності на основі виокремлених методологічних принципів та підходів організації впровадження;

- розробила й обґрунтувала зміст освітніх компонентів освітньо-професійної програми фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, обґрунтувала міжпредметні зв'язки між фундаментальним, прикладним спеціальним, системоутворювальними методологічним, професійно-орієнтованим блоками програми та розкрила змістове і організаційно-методичне, інформаційно-технологічне забезпечення структурно-функціональної моделі формування у майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи їх цифрової компетентності;

- визначила та обґрунтувала зміст і структуру поняття «цифрова компетентність», сформулювала в авторському баченні зміст понять «фахова підготовка», «процес фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у закладах вищої освіти»;

- розробила та обґрунтувала критеріальний апарат (критерії – цифрова операційність, цифрова грамотність, інформаційно-аналітична операбельність) для низького, достатнього, високого рівнів з метою встановлення сформованості цифрової компетентності у майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Подальшого розвитку набули: контент-аналіз правового та технічного регулювання організації фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи; структуризація змісту та архітектури цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи; запропоновано практичні рекомендації щодо її удосконалення на основі структурно-організаційного та структурно-функціонального аналізу; удосконалення методики організації фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків, рекомендацій, сформульованих у дисертації

Дослідження ресурсної бази, яке провела здобувачка, свідчить про глибокий аналітичний підхід до опрацювання вихідних даних дисертації та підтверджує їхню фундаментальність. На цій основі успішно виявлені суттєві суперечності, на подолання яких було спрямоване дослідження. Проведений аналіз літератури дав змогу дисертантці всебічно розглянути педагогічні аспекти проблеми та чітко окреслити зміст ключових понять дослідження.

Аналіз тексту дисертації Карпюк Дарини Романівни, дозволив зробити висновок про наукову обґрунтованість і достовірність отриманих результатів. Представлений у вступі науковий апарат дисертації забезпечує формування цілісного уявлення про обраний напрямок дослідження, його структуру,

методологічний інструментарій та підходи до інтерпретації результатів. Застосування комплексу методів наукового дослідження сприяло отриманню достовірних і обґрунтованих результатів, при цьому найбільш ефективними виявилися такі методи: *контент-аналізу* змісту законодавчих актів правочинства; *структурний аналіз* нормативних засобів технічного регулювання організації фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи; *структурно-організаційний та структурно-функціональний аналіз* – для встановлення змісту і структури фахової підготовки, особливостей її функціонування, формування цифрової компетентності майбутніх фахівців; *таксономічний аналіз* – для виокремлення класифікаційних ознак критеріального апарату оцінювання рівня сформованості цифрової компетентності здобувачів освіти галузі знань 02 «Культура і мистецтво»; *евристичні* – проектування та моделювання процесу фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, імітаційної структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці для забезпечення формування цифрової компетентності; системний для систематизації, узагальнення та інтерпретації теоретичних і методичних засад та результатів експериментальної перевірки ефективності моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці; *статистичні* – для порівняння даних (критерій перевірки статистичних гіпотез χ^2 Пірсона), встановлення надійності та валідності інструментарію дослідження, оцінювання достовірності отриманих результатів.

Вибір методів дослідження зумовлений визначеною метою й адекватний завданням, які розв'язує авторка.

Отримані експериментальні дані та результати їхнього аналізу підтверджують ефективність структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці.

Наукова новизна та достовірність загальних висновків дисертаційного дослідження підтверджуються отриманими результатами та не викликають сумнівів. Дисертацію виконано на високому науково-методологічному рівні. Авторка виявила глибоке розуміння теоретичних засад досліджуваної проблеми й володіння відповідним комплексом наукових методів. Заслуговує на увагу також належне оформлення роботи, зокрема якісне представлення табличного й графічного матеріалу, що сприяє кращому розкриттю змісту дослідження.

Значення для науки і практики отриманих автором результатів

Дисертаційне дослідження Карпюк Дарини Романівни містить нові, раніше не захищені наукові положення, а обґрунтовані результати розв'язують низку важливих загально-педагогічних завдань.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що авторкою:

- сформовано комплекс освітніх компонентів галузі знань 02 «Культура і мистецтво» спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, які сприяють формуванню цифрової компетентності майбутніх бакалаврів;

- запропоновано модернізований зміст програмних результатів навчання, загальних та спеціальних (фахових) компетентностей задля формування пропозицій до оновлення Стандарту вищої освіти України за спеціальністю 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти;

- розроблено силабуси та їх методичне забезпечення з дисциплін: «Електронний документообіг», «Інтернет-маркетинг», «Інформаційний сервіс Інтернет», «Методи та засоби інформаційної діяльності», «Автоматизовані інформаційно-документні системи» з використанням ІКТ для ефективного формування цифрової компетентності.

Практичне значення підсилюється й тим, що результати дисертаційного дослідження впроваджено в освітній процес Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (акт упровадження від 09.10.2024 р. № 282/2), Закладу вищої освіти «Академія рекреаційних технологій і права» (довідка від 26.11.2024 р. № 213/1), Університету Григорія Сковороди в Переяславі (довідка від 18.10.2024 р. № 1000).

Оцінка змісту дисертації та її завершеність

Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків до розділів, списку використаних джерел до кожного розділу, загальних висновків та додатків. Логіка і послідовність викладу тексту дисертації спрямована на розв'язання завдань дослідження.

Дисертантка окреслила науковий апарат дослідження. Для досягнення мети та розв'язання завдань дослідження використала ефективні методи.

У першому розділі «Теоретичні засади формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці» обґрунтовано теоретико-методологічні підходи до формування цифрової компетентності майбутніх фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи. Авторка здійснила ґрунтовний контент-аналіз правового (п. 1.1) та структурний аналіз технічного (п. 1.2) регулювання організації фахової підготовки майбутніх бакалаврів інформаційної, бібліотечної та архівної справи, а також комплексно дослідила стан розроблення педагогічної проблематики формування цифрової компетентності означених майбутніх фахівців (п. 1.3).

На основі контент-аналізу правового регулювання систематизовано міжнародні та вітчизняні нормативно-правові документи. дисертантка обґрунтовано виокреммила міжнародні документи, що формують стратегічні орієнтири трансформації освітнього простору. Позитивним аспектом є детальний огляд українського законодавства у сфері вищої освіти та Стратегії розвитку галузі, що підтверджує системний підхід авторки до висвітлення теми. Вагомим результатом вважаємо виявлення нормативних прогалин щодо

формування цифрової компетентності та визначення векторів подальшого оновлення правового забезпечення освітнього процесу.

У структурному аналізі технічного регулювання акцентовано увагу на державних і міжнародних стандартах, які регламентують зміст, методи, засоби та оцінювання результатів навчання. Дисертантка послідовно розглядає механізми адаптації освітніх програм до викликів цифровізації, наголошує на важливості гармонізації українських стандартів із європейськими підходами, вивчає чинники, що впливають на якість фахової підготовки. Заслужують уваги сформульовані практичні рекомендації щодо вдосконалення технічного регулювання освітнього процесу у контексті цифрової трансформації. Здійснений аналіз підтверджує доцільність комплексного оновлення правового й технічного забезпечення фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, що дозволить забезпечити її якість, гнучкість і відповідність сучасним викликам у сфері інформаційної, бібліотечної та архівної діяльності. Узагальнення міжнародного досвіду дозволило визначити напрями імплементації кращих практик у національний освітній простір.

На основі системного аналізу нормативно-правових актів, сучасних концепцій і моделей формування цифрових компетентностей у сфері професійної освіти, а також узагальнення наукових напрацювань вітчизняних і зарубіжних дослідників уточнено сутність поняття «цифрова компетентність» та визначено її структурні компоненти. До ключових складників цифрової компетентності віднесено інформаційну грамотність, технічні навички, критичне мислення й медіаграмотність, які в сукупності становлять підґрунтя для ефективної професійної діяльності в умовах цифрової трансформації суспільства. Проаналізовано існуючі підходи до інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у зміст фахової підготовки бакалаврів за спеціальністю 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», зокрема впровадження ІКТ у навчальні плани, організацію освітнього процесу та забезпечення практичної підготовки здобувачів освіти. Особливу увагу приділено дослідженню впливу цифрових технологій на зміст і форми професійної діяльності фахівців у інформаційній, бібліотечній та архівній справі, що обумовлює необхідність перегляду концептуальних засад проєктування освітньо-професійних програм із урахуванням тенденцій цифрової трансформації. Розглянуто психологічні детермінанти формування цифрової компетентності, зокрема мотиваційні та стимулювальні чинники, які впливають на успішність засвоєння цифрових навичок. З'ясовано, що ефективність використання цифрових засобів навчання значною мірою зумовлена соціально-психологічними умовами освітнього середовища, що вимагає цілісного підходу до формування цифрової компетентності як інтегративної якості майбутнього фахівця.

У другому розділі «Методичні засади формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці» розкрито підходи, принципи, методи та засоби

формування цифрової компетентності означених фахівців. У межах методологічної площини використано системний, сценарний, функціональний і квалітологічний підходи; на рівні організації фахової підготовки – комплексний, інтеграційний, компетентнісний, модульний, практикоорієнтований, персоналізований і процесний. Їхнє поєднання забезпечує цілісність освітнього процесу, міждисциплінарність змісту навчання та його адаптацію до викликів цифровізації професійної діяльності. Значущим елементом методології дослідження є обґрунтований добір принципів наукового пізнання, управління якістю та конкретно-наукових, зокрема: студентоцентрованого, наскрізності, наступності, неперервності, раціональної організації, інтеграційного, практикоорієнтованого, портативного, міждисциплінарного, працеорієнтованого, інформаційної діяльності та квалітаційного. Їх реалізація сприяє гармонійному розвитку здобувачів освіти, персоналізації навчання та ефективному впровадженню ІКТ у професійну підготовку. Методи дослідження (контент-аналіз, структурний, структурно-функціональний, системний аналіз) дозволили здійснити всебічне вивчення правового й технічного регулювання організації фахової підготовки, оцінити актуальний стан проблематики цифрової компетентності, а також окреслити шляхи її наукового й методичного вдосконалення. Розкрито також засоби дослідження, що охоплюють методики, освітні технології, інформаційно-аналітичні інструменти, ІКТ-засоби та ресурси матеріально-технічного забезпечення, які слугують основою для розроблення теоретичних і прикладних аспектів формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів у галузі інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Позитивним аспектом проведеного дослідження є розроблена та обґрунтована методика організації фахової підготовки майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, яка ґрунтується на системному аналізі сучасних форм навчання (традиційної, змішаної, мобільної, дистанційної) та враховує їх дидактичний потенціал у викладанні профільних дисциплін. Методика передбачає інтеграцію структурно-логічного, портфельного, компаративного, проблемного та ефективнісного аналізу з метою визначення змістових і організаційно-методичних компонентів підготовки фахівців, зосереджуючи увагу на формуванні ключових і спеціальних компетентностей, зокрема цифрової.

Методика передбачає використання низки методів навчання, з поміж-яких: практико-орієнтовані, проєктні, бінарні, інтерактивні, рефлексивні, партисипативні, геміфікація, хмарні, моделювання, мобільні, ситуативні, інноваційні. Їх використання сприяє активізації освітнього процесу, розвитку критичного мислення, адаптивності та здатності до самостійного прийняття професійних рішень. Окрему увагу приділено освітнім і цифровим технологіям, які забезпечують персоніфіковане, електронне, адаптивне й онлайн-навчання, з урахуванням особливостей майбутньої професійної діяльності. Засобами реалізації методики визначено цифрові бібліотеки, інформаційні системи управління знаннями (бази освітніх і наукових ресурсів), хмарні, електронні

освітньо-професійні платформи, мобільні додатки, онлайн-курси та вебінари, віртуальні симулятори, проблемно-тематичні лабораторії, програмні інструменти оцифрування документів, інтерактивні мультимедійні ресурси, програмне забезпечення автоматизованих систем аналізу даних. Ці компоненти сприяють підвищенню доступності знань, посиленню інтерактивності навчання та розвитку цифрової грамотності.

Визначено, що зміст цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, що охоплює низку ключових компонентів, зокрема: цифрову грамотність, цифрову безпеку та етику, створення та адаптацію цифрового контенту, використання сучасних методів цифрового архівування, цифрові сервіси. Авторкою запропоновано зміст і структуру цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи для забезпечення формування в фаховій підготовці, що включає особистісні та професійні якості, здібності, здатності, готовності, компетенції та виокремлені компетентності (інтегральну, загальні та спеціальні) згідно Стандарту вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня, галузі знань 02 «Культура й мистецтво», спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» (наказ Міністерства освіти й науки України від 12.12.2018 р. № 1378) та визначено напрями вдосконалення змісту освітнього процесу через систему загальних, спеціальних компетентностей та програмних результатів навчання.

У третьому розділі «Обґрунтування, проєктування та верифікація структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці» представлено критеріальний апарат оцінювання рівнів сформованості цифрової компетентності майбутніх фахівців за критеріями: цифрової операційності, цифрової грамотності та інформаційно-аналітичної операбельності, із відповідними показниками та рівнями сформованості (початковий, достатній і просунутий). Узгоджено програмні результати навчання, загальні й фахові компетентності для навчальних дисциплін циклів загальної, професійної підготовки відповідно до вимог Стандарту вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».

Репрезентована структурно-логічна модель формування цифрової компетентності є науково обґрунтованою, відповідає сучасним викликам цифровізації освіти й інтегрує в собі цільову, методологічну, організаційно-методичну, змістову, процесуальну та релевантну підсистеми.

Результати експериментальної перевірки ефективності впровадження структурно-логічної моделі у фахову підготовку майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи підтвердили позитивну динаміку сформованості їх цифрової компетентності в експериментальній групі на формувальному етапі дослідження за всіма критеріями, зокрема за рахунок зростання частки здобувачів із достатнім і просунутим рівнем цифрової компетентності. Узагальнені результати формувального етапу педагогічного

експерименту, підтверджені за допомогою χ^2 -критерію Пірсона (рівень імовірності – 0,967).

Експертне оцінювання, проведене представниками адміністрацій, провідними науковцями, педагогами, практиками, стейкхолдерами та органами громадського самоврядування, за сукупністю критеріїв ефективності моделі (організації фахової підготовки, структурно-логічної побудови, критеріїв оцінювання, рівнів сформованості цифрової компетентності, оновленого змісту освітніх компонентів), продемонструвало високу результативність та було оцінене на 88 балів.

Висновки, сформульовані за результатами кожного з трьох розділів дисертаційного дослідження, є логічно обґрунтованими, внутрішньо послідовними та повною мірою узгоджуються з поставленою метою і завданнями роботи. Загальні висновки містять узагальнення основних результатів і відображають провідні наукові положення та досягнення, отримані в процесі дослідження.

Структура дисертації характеризується логічною впорядкованістю, цілісністю та методичною послідовністю, а узагальнення після кожного змістового блоку підсилюють наукову аргументацію висновків.

Мовно-стилістичне оформлення тексту відповідає нормам академічного письма; дотримано вимог наукової точності, логічної послідовності, зрозумілості формулювань і термінологічної виваженості.

Повнота викладу основних результатів дисертаційного дослідження у наукових фахових виданнях

Наукові результати дисертації висвітлено у 3 наукових працях, з них: 3 статті у фахових наукових виданнях, зареєстрованих МОН України; 1 публікація апробаційного характеру у збірнику матеріалів конференцій.

Матеріали дисертації були достатньо апробовані. Основні положення й результати роботи оприлюднено та обговорено на науково-практичних конференціях різного рівня, а саме: 6 міжнародних, 4 всеукраїнських.

Основні положення та результати дослідження обговорювали у ході виступів та постерних доповідей на форумах, онлайн-конференціях, круглих столах і щорічних звітно-наукових конференціях викладачів УДУ імені Михайла Драгоманова.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

Позитивно оцінюючи наукове та практичне значення отриманих дисертантом результатів, вважаємо за необхідне зазначити окремі дискусійні положення та зауваження щодо дисертаційної роботи:

1. У розділі 1 «Теоретичні засади формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці» у підрозділі 1.3 «Стан розроблення педагогічної проблеми формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці» ґрунтовно проаналізовано стан, недоліки та перспективи вирішення проблемних ситуацій у сфері педагогічних розвідок, водночас не розглянуто

академічні доробки наукових шкіл закладів вищої освіти, які є експериментальною базою дослідження, варто було б представити їх фундаторів і послідовників.

2. У розділі 2 «Методичні засади формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», у підрозділі 2.3 «Зміст і структура цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», розроблено архітектуру цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, яка представлена у зведеннях дисертаційної роботи як другий висновок. Проте у розділі 3 «Обґрунтування, проектування та верифікація структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», у підрозділі 3.1 «Розроблення критеріального апарату оцінювання рівнів сформованості цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи на основі таксономічного аналізу», при розробленні відповідного критеріального апарату враховано набір програмних результатів навчання, загальних компетентностей, спеціальних (фахових) компетентностей, і тому бажано було б конкретизувати їх імплементацію у цифрову компетентність майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

3. У розділі 3 «Обґрунтування, проектування та верифікація структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», у підрозділі 3.2 «Обґрунтування та проектування структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», виокремлено педагогічні умови (наукова обґрунтованість дослідження та фахової підготовки; системна єдність освіти, науки й інноватики – науково-дослідні роботи, фахова підготовка, новації; забезпечення та сервіс; специфікація; праксеологія; релевантність; експертиза процесу дослідження педагогічної проблеми та удосконалення фахової підготовки майбутніх фахівців). Проте їх зміст розкрито не в повній мірі.

4. У розділі 3 «Обґрунтування, проектування та верифікація структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», у підрозділі 3.3 «Організація та проведення педагогічного експерименту перевірки ефективності структурно-логічної моделі формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці з експертним оцінюванням», під час здійснення експертного оцінювання та узагальнення його результатів не охарактеризовано представників різночинних категорій, залучених до складу експертної групи.

Висловлені зауваження не знижують загального позитивного враження

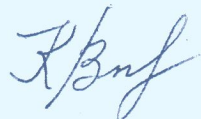
від дисертаційного дослідження.

Загальні висновки

Аналіз дисертаційної роботи та опублікованих праць свідчить про те, що дисертаційне дослідження Карпюк Дарини Романівни на тему: «Формування цифрової компетентності майбутніх бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи у фаховій підготовці», представлену на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки, є завершеним, цілісним, самостійним науковим дослідженням, яке має наукову новизну, теоретичне і практичне значення, заслуговує на позитивну оцінку та відповідає пп. 6-9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 зі змінами, внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 19.05.2023 № 502. Це дає підстави для присудження Карпюк Дарині Романівні наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки.

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач відділу освітніх вимірювань
Державної установи «Науково-методичний
центр вищої та фахової передвищої освіти»

В.І. КОВАЛЬЧУК

Підпис засвідчую:

Н. В. ФЕДОРЧЕНКО